

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

Κ. Σκόκου. Ἡμερολόγιον τοῦ 1903. Σελ. 427. Ἐν Ἀθήναις. Κομψὸν καὶ χαριτωμένον εἶνε καὶ τὸ ἐφετεινὸν ἡμερολόγιον τοῦ φίλου κ. Σκόκου. Περιέχει πολλὰ ὠραῖα διηγήματα καὶ ἄρθρα, ἐν οἷς τῶν κ. κ. Ἀξιῶτου, Πολίτου, Μωραϊτίδου, Νιρβάνα, Ξενοπούλου, Λυκούδη κλπ. Διακρίνονται τὰ μεθυγραφικὰ διηγήματα τοῦ Σατανᾶ, ὅστις εἶνε ὁ ἴδιος ἐκδότης τοῦ ἡμερολογίου.

Βιβλιοθήκη Μαρσαλῆ. Εἰσαγωγή εἰς τὰς ἱστορικὰς μελέτας ὑπὸ Langlois καὶ Seignalos. Κατὰ μετάφρασιν Σπ. Λάμπρου. Τεύχη Α' καὶ Β'.

Edward Montier. L'Automne des Lys. Σελ. 172. Ἐκδοσις τῆς Société Française d'Imprimerie et de Librairie. Paris. Ἡ ἄρτι ἐκδοθεῖσα συλλογὴ ποιημάτων τοῦ κ. Montier, ἐνεπνεύσθη ἐκ τοῦ βίου τῆς Μαρίας Ἀντωνέττας.

G. D'Annunzio. Ἡ ροδοδάφνη. Μετάφρασις Κ. Καιροφύλα. Ἐν Ἀθήναις.

Συμπλήρωμα τοῦ ἑγκυκλοπαιδικοῦ λεξικοῦ. Ἐξεδόθη τὸ 7ον τεύχος περιέχον πίνακα τοῦ Πειραιῶς. Ἐκδότης Μπέκ καὶ Μπάρετ. Πλατεία Συντάγματος.

Ἡμερολόγιον ἡ Κυψέλη. Ἔτος 1903 ὑπὸ Ἀγγέλου Κοσμῆ. Ἐν Πειραιεῖ.

Τάκη Κανδηλώρου. Ἀρκαδικὴ Ἑπετηρίς.

Ἡμερολόγιον «Φιλοκάλου Πηνελόπης» 1903 Γεωργίου Καλλιπέρη. Δήμος καὶ Ἐκπαιδευσις. Προτάσεις ὑποβληθεῖσαι εἰς τὸ Δημ. συμβούλιον Ἀθηναίων, πρακτικώταται, αἵτινες λυπηρὸν εἶνε ὅτι δὲν ἐπραγματοποιήθησαν εἰσέτι.

ΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΙ

«Ἐσπερος». Δεκαπενθήμερον εἰκονογραφημένον περιοδικὸν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου. Διευθυντής Δ. Χαρδάτης. Ἀθήναι.

Ἡ κριτικὴ. Περιοδικόν. Διευθύνται Γ. Ἀξιῶτης καὶ Γ. Λαμπελέρ. Ἐν Ἀθήναις.

Ὁ «Νουμάς». Ἐφημερίς πολιτικὴ, κοινωνικὴ καὶ φιλολογικὴ, ἐκδοθησομένη κατὰ Πέμπτην καὶ Κυριακὴν, ἀπὸ τῆς 2' Ἰανουαρίου 1903, εἰς ὀκτασέλιδον τριστήλον σχῆμα. Διευθυντής Δ. Π. Ταγκόπουλος. Ἐν Ἀθήναις. Συνδρομὴ δρ. 10.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Dr. P. Richer. L'art et la Medecine. — Ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τῆς «Revue Universelle» δημοσιεύεται ἐκτενὲς βιογραφικὸν σημεῖωμα περὶ τοῦ ἐσχάτως θανόντος Γάλλου ζωγράφου J. Tissot. Ὁ Tissot ἐγενήθη ἐν Νάντη τῷ 1836. Ἐκ τῶν ἔργων του, ἅτινα εἶνε οὐκ ὀλίγα, «ὁ Φάουστ καὶ ἡ Μαργαρίτα» ἢ «Ἀνοῖξ», τὸ «Πρόνυμα» ἢ Νεαρά γυνὴ παρατηροῦσα Ἰαπωνικὰ ἀντικείμενα, ἄλλη νεαρά γυνὴ ἐν ἐκκλησίᾳ κλπ. εἶνε τὰ γνωστότερα. Ἔργα τοῦ Tissot ὑπάρχουν καὶ εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Λουξεμβούργου, ἐν Παρισίοις.

Dr. C. Stratz. La beauté de la femme. Paris. Ἐξεδόθη καὶ γερμανικὴ μετάφρασις. Πλήρης μελέτη μετὰ πλείστων εἰκόνων περὶ τοῦ γυναικείου κάλλους ὑπὸ ἀνατομικὴν καὶ αἰσθητικὴν ἑποψιν. Τιμὴ 20 φρ. χρ.

Corot and Millet. Περὶ τῶν δύο μεγάλων

αὐτῶν Γάλλων ζωγράφων τὸ Studio ἐξέδωκε εἰδικὸν ὀγκῶδες τεύχος, ὅπερ περιέχει κριτικὰς μελέτας, περὶ μὲν τοῦ Corot γραφεῖσιν ὑπὸ τοῦ G. Geffroy, περὶ δὲ τοῦ Millet ἐπὶ τῶν Arsène Alexandre καὶ Fr. Kerpel. Πρὸς τούτοις περιέχει πληθὺς θαυμασίων εἰκόνων ἔργων τῶν εἰρημένων καλλιτεχνῶν, ὧν ἐξέχουν τοῦ μὲν Corot ἡ Δίμνη, ἡ «Μουσικὴ καὶ Καλλιτεχνία» ἢ «Εὐρυδίκη», ὁ «Ὀρφεὺς» ἢ «Ἀνάμνησις τῆς Ἰταλίας», ὁ «Χορὸς τῶν νυμφῶν», ἡ «Πρωϊνὴ ὥρα» τοῦ δὲ Millet ἡ «Σπουδὴ», ἐν Γυμνόν, ὁ «Θάνατος καὶ ὁ γέρον μετὰ τὰ ξύλα», ἡ «Ἀνέμη», ἡ «Παραλία», ὁ «Ἐργάτης». ἢ «Βοσκός» κλπ. Εἰς τὴν περὶ Corot μελέτην ἐπισυνάπτεται πίναξ τῆς ἀξίας τῶν ἔργων τοῦ διαστήματος ζωγράφου. Ἀρχίζει ἡ τιμὴ ἀπὸ τὰ 150 φρ. χρ. καὶ φθάνει εἰς τὰ 65,100 γρ. εἰς ἣν τιμὴν ἐπωλήθη ἡ εἰκὼν του «Νύμφαι καὶ Φαῦνοι», εἰς τὸ Salon τοῦ 1869. Εἰς μεγάλας ἐπίσης τιμὰς ἐπωλήθησαν τὰ ἔργα του ὁ «Ἀλιεύς» (44, 500 φρ.) ἢ «Πρωΐα» (60,000 φρ.) ἢ «Ἀρτεμις καὶ αἱ λουόμεναι νύμφαι» (20,000 φρ.) ὁ «Πορθμεὺς» (25, 100 φρ.) κλπ.

E. Babelon. — Histoire de la gravure sur gemmes en France depuis les origines jusqu'à l'epoque contemporaine μετὰ 22 πινακῶν καὶ πολλῶν εἰκόνων.

H. Bouchot. — La femme Anglaise et ses peintres. Μετὰ 104 εἰκόνων καὶ 20 πινακῶν.

H. Hymans. — L'exposition des primitifs flamands à Bruges.

M. Paléologue. — Rome. Notes d'histoire et d'art.

A. Studnicka. — Principes du Beau. Esthétique populaire. Μετὰ 106 εἰκόνων.

Εἰς σειρὰν φύλλων τῆς «Ἀκροπόλεως» ἐδημοσίευσεν ἐκτενὲς ἄρθρον περὶ τῆς νεοελληνικῆς ζωγραφικῆς ὁ κ. Π. Γιαννόπουλος.

ΚΩΝΣΤ. ΒΟΛΑΝΑΚΗΣ. Ὁ διαπρεπέστερος τῶν θαλασσογράφων μας, ὁ διδάσκαλος ὅλων σχεδὸν τῶν ὀλίγων Ἑλλήνων θαλασσογράφων. Καθηγητὴς ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ, ἀγαπητὸς εἰς τοὺς μαθητὰς του. Εὐφυλόλογος, ἀρετῶν τὴν ὁμιλίαν του πάντοτε μὲ ἀνέκδοτα. Ἐγενήθη ἐν Ἡρακλείῳ τῆς Κρήτης τῇ 17 Μαρτίου 1837. Τὴν ζωγραφικὴν ἐδιδάχθη ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Μονάχου εἰς ἣν εἰσῆλθε διαγωνισθεὶς πρὸς 27 ὑποψηφίους. Ἔσχε διδάσκαλον τὸν Πιλότι. Ἐπὶ ἔτη διέμεινεν ἐν Τεργέστη, εἰτα δὲ, τῷ 1884, ἐγκατεστάθη ἐν Πειραιεῖ, ἐνθα καὶ διαμένει. Τὸ πρῶτον ὀνομαστὸν ἔργον του εἶνε ἡ ναυμαχία τῆς Λέσσης (1868) ἣτις καὶ ἠγορεύθη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, ἀντὶ 4,000 φιορινίων, ἀφοῦ πρότερον ἐξετέθη ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς «Αὐστριακῆς Καλλιτεχνικῆς Ἑταιρείας». Ὁ «Ν. Ἐλεύθερος τύπος» μακρὰν τότε περὶ τοῦ ἔργου τούτου ἐδημοσίευσεν ἐπαινετικὴν κρίσιν. Τὰ ἔργα τοῦ κ. Βολανάκη — ὅλα θαλασσογραφίαι καὶ ὅλα ἐλαιογραφίαι — εἶνε πολλὰ θεωρεῖται ἐν οὗτοις ἐλάττωμα τοῦ καλλιτέχνου ὅτι τὰ αὐτὰ θέματα εἰς δύο καὶ τρεῖς πολλάκις πίνακας εἰκονίζει. Τὰ γνωστότερα ἔργα του εἶνε ἡ Ναυμαχία τοῦ Τράφαλγα, ἀγορασθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Λονδίνου, ἡ ἐπ' ἀνάδοξ τῶν Ἀργοναυτῶν, ἡ πυρπόλησις τῆς τουρκικῆς Ναυαρχίδος ὑπὸ τοῦ Κανάρη, ἡ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχία ἢ ἠρόρας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν καὶ ἣτις κοσμεῖ τὸ γραφεῖον τοῦ Ὑπουργοῦ, ἡ ἔξοδος τοῦ Ἀρεως, πλείστοι δὲ εἰκόνες του παριστώσι τὸν Πειραιῶν κατὰ διαφόρους ἀπόψεις.

ΑΓΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ. Παλαιά εικὼν τοῦ περιφίμου Andrea del Sarto. Ἡ εἰκὼν εὐρίσκεται εἰς τὸ ἐν Παρισίοις μουσεῖον τοῦ Λούβρου. Ὁ Α. del Sarto ἦτο Φλωρεντίνος, γεννηθεὶς τῇ 1487 καὶ θανὼν τῇ 1531, κληθεὶς εἰς Γαλλίαν ὑπὸ τοῦ Φραγκίσκου Α' τῇ 1518. Εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Λούβρου, ὑπάρχει καὶ ἄλλη εἰκὼν τοῦ παριστιάνου ἐπίσης τῇ ἁγίαν οἰκογένειαν, ὥς καὶ δύο ἄλλαι, ἡ Ἐλεημοσύνη καὶ ὁ Ἐθαγγελισμός. Ἐν τῇ δημοσιονομῇ ὑφ' ἡμῶν εἰκόνι, ἁριστερῶς εἰκονίζεται ἡ Παναγία γονυπετής, φέρουσα ἐρυθρὰν ἐσθῆτα καὶ χλαῖναν κυανῇν περὶ τοὺς πόδας, προσβλέπει τὸ βρέφος τῆς, τὸν Ἰησοῦν, ὅστις ἅπτεται τοῦ στήθους τῆς. Δεξιᾷ ἡ ἁγία Ἐλισάβετ, φέρουσα κυανῇν ἐσθῆτα μὲ λευκὸν κρήδεμνον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ὤμων, μὲ τὸν ἑνα πόδα μόνον γονυπετής, κρατεῖ δοθιον εἰς τοὺς βραχίονας τῆς τὸν μικρὸν Ἅγιον Ἰωάννην, μὲ τὸν δάκτυλον τῆς δεξιᾶς χειρὸς ὑψωμένον. Εἰς τοὺς πόδας τοῦ εἶνε ἐρριμένους εἰς σταυρὸς. Ὅπισθεν τῆς Ἀειπαρθένου δύο Ἄγγελοι μὲ ἀνοικτάς πτέρυγας. Λέγεται ὅτι ὡς πρότυπον τῆς Παναγίας εἶχεν ὁ καλλιτέχνης τὴν σύζυγόν του. Ἡ εἰκὼν ἀνῆκε κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ Βασιλέως Φραγκίσκου τοῦ Α'.

ΜΙΝΙΟΝ ΠΑΠΑΒΙΕΡΟΥ. Ἡ πολὺκλαυστος τοῦ Θεάτρου νόμῃ, ἡ ἐν Παρισίοις, ἐνθα ἐπορεύσατο τὴν ἡθοποιίαν, ἐσχάτως θανούσα.

Ἑρωτῶντι. Εἶνε ζήτημα νομικὸν λελυμένον ὅτι δὲν δύναται ὁ ἀγοραστὴς μιᾶς εἰκόνας, ἢ ἔχει ὑπογράψῃ ὁ καλλιτέχνης, νὰ μεταβάλῃ τὴν εἰκόνα, ἔστω καὶ ἐπιτυχῶς. Ἐν Ἑλλάδι, μὴ ὑπάρχοντος νόμου περὶ τῆς πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ιδιοκτησίας, ἄδηλον πῶς δύναται νὰ λυθῇ δικαστικῶς τὸ ζήτημα. Ἐσχάτως ἐν Κ[π]δλει εἰς παρεπιδημῶν ἔξοχος Γάλλος ζωγράφος διερχόμενος πρὸ μιᾶς προθήκης εἶδε ἐν ἔργον του, τὸ Φοντενεβλὸ ἐν ὥρᾳ ἀνατολῆς σελήνης. Ἄλλ' ὁ ἔμπορος, ἐπειδὴ τοῦ ἐφάνη μελαγχολικὴ ἢ σελήνη, τὴν ἔκαμε... ἥλιον. Ὁ ζωγράφος ἐξανέστη διὰ τὴν πλαστογραφίαν τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἔργου του καὶ ἤγειρεν ἀγωγὴν, ἥτις διατελεῖ ἐκχερμῆς ἐνώπιον τῶν ὁθωμανικῶν δικαστηρίων.

Περὶ ἐργῶν. Ὁ πρῶτος πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας Βαλδὲξ Ρουσσώ, ἡξέυρει ζωγραφικὴν εἶνε ἁριστος ὑδατογράφος. Οἱ ἰδιόκοι μας πρωθυπουργοί; Χμ!

Μόργαν. Τὸ μνημεῖον εἰς μνήμην τοῦ Μαιζώνος, Φαβιὲ καὶ Δεριγνὺ θὰ στηθῇ εἰς τὴν δενδροστοίχίαν τοῦ Ζαππείου. Θὰ ἔχῃ μετὰ τοῦ βάρους ὕψος 6 1/2 μέτρων. Τὰ ἀνάγλυφα θὰ κατασκευασθοῦν ἐξ ὀρειχάλκου ἐν Παρισίοις.

Λέοντι. Ἐνταῦθα. — Τὸ ποίημά σας ἐλήφθη μετὰ τὴν 1 Δεκεμβρίου. Συνεπῶς ἐβάρυνε τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων.

Πιανίστα Δ. Γ. Κ. Ἐνταῦθα. Ὁ Ἀραμὶς δηλ. ὁ κ. Ἀραβαντινός, εἶνε γνωστότατος μὲ τὰς ὥραιάς μουσικὰς συνθέσεις του. Ἡ Βουργαζὶν ἐν Βερολίνῳ ἐγκαινίασε τὰ κονσέρτα τῆς μὲ τὰ τραγούδια τοῦ Ἀράμιδος. Ὁ Ρίμπλες εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Ἀσματος, ὁ Φόγελ παρουσίασαν τὸν Ἀραμὶν ὡς μουσικὸν συνθέτην. Τὰ ἄσματά του εἶνε ὅλα ἐμπνευσμένα ἐξ Ἑλληνικῶν δημοδῶν ἁσμάτων.

Συναδελφῶν. Ἡ πρότασις τοῦ «Κράτους» περὶ συνεδρίου τοῦ Ἑλλ. τύπου εἶνε ἀξία ἐκθύμου ὑποστηρίξεως. Ἀφοῦ χάρις εἰς τὸ ὑπουργὸν ἀλληλογράμμα τῶν Ἀθηναίων δημοσιογράφων δὲν καταρβώθη μετὰ τόσας ἀποπειράς ἢ ἰδρυσις σωματείου, πολλὰ, πλεῖστα ἔχοντος νὰ ἐπιτελέσῃ, ἐν συνεδρίῳ ἀποβαίνει ἀπαραίτητον, ὅπως κανόνισῃ σοβαρώτατα τινα

ζητήματα ὅχι τόσον διὰ τὴν κυκλοφορίαν τῶν ἐφημερίδων, ὅσον διὰ τὴν συζήτησιν ζητημάτων τινῶν Ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν, ἐφ' ὧν πρέπει νὰ συμπίπτῃ ἡ δημοσιογραφικὴ γνώμη.

Οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ τῆς «Πινακοθήκης», οἱ καθυστεροῦντες ἔτι τὴν συνδρομὴν των, παρακαλοῦνται καὶ αὐθις ὅπως ἀποστείλωσιν αὐτὴν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Πινακοθήκης», λήγοντος μετ' ὀλίγον τοῦ β' ἔτους. Φύλλον Φεβρουαρίου εἰς οὐδένα ἀπολύτως θ' ἀποσταλῇ, ἂν μὴ ἐμβάσῃ τὴν συνδρομὴν του.

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συνδρομηταί, ἐὰν τυχὸν ἐλλείπει τεῦχος τι, νὰ μᾶς τὸ ἀναγγείλωσιν ἀπὸ τοῦδε, διότι κατόπιν θὰ καταρτισθῶσι σειραὶ τοῦ β' ἔτους, θὰ εἶνε δὲ δυσχερὲς ἡ ἀποστολὴ φύλλον, ἔνεκα τῆς πιθανῆς ἐξαντλήσεως αὐτῶν.

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΔΩΡΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΤΟΧΡΟΝΙΑΝ

ΤΟ ΚΡΥΦΟ ΣΧΟΛΕΙΟ Ν. Γύξη ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου. . . . Δραχ. 1.

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ Φ. Ἀριστέως, ἔγχρωμος φωτοτυπία. Δεπ. 75

ΤΑ ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΑ Δ. Ι. Καλογεροπούλου μὲ 54 εἰκόνας. Χρυσόδετα Δρ. 2,50. Ἀδετα Δρ. 1,50.

Η ΕΠΕΤΗΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΟΤΕΧΝΩΝ μὲ 90 εἰκόνας. Δρ. 1,50

ἮΤΟΙ: ΕΚΚΙΤΩΣΙΣ

ἔνεκα τῶν ἐορτῶν διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Πινακοθήκης»

50 %

ἰσχύουσα μέχρι τῆς 5 Ἰανουαρίου 1903. Μὲ τὴν ἐκπιτῶσιν αὐτὴν δύναται οἱ συνδρομηταὶ μᾶς ν' ἀγοράσωσι τὰ εἰρημένα δῶρα μόνον εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Πινακοθήκης».

Ὁ Δ^{ος} τόμος τῆς «Πινακοθήκης» χρυσόδετος μὲ 262 εἰκόνας, πωλεῖται εἰς τὰ γραφεῖα μᾶς ἀντὶ 15 Δρ. Εἶνε ἡ καλλιτεχνικωτέρα ἀνάμνησις διὰ τὴν πρῶτην τοῦ ἔτους.